

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

11 יוני 2015

עק"פ 14-06-53449 אמא"ד - אראביא מיוזיק
לניהול והפצה בע"מ נ' דאמוני ואח'

APFELDORF & CO.

עורכי-דין ומגשרים

בפני הרכב כב' השופטים:

י' גריל, שופט בכיר (אב"ד)
ב' בר זיו, שופטת
כ' סעב, שופט

המערער: אמא"ד - אראביא מיוזיק לניהול והפצה בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד נמיר קאסם - חוסין

נגד

המשיבים: 1. סמיר דאמוני
2. אחמד ענבתאוי
3. ראמי שלח
ע"י ב"כ עו"ד ליאורית דניאל

פסק דין

- 1
- 2 1. בפנינו ערעור על הכרעת דין של בית משפט השלום בעכו (כבוד השופט ו. חאמד) מיום
- 3 11.5.14 בק"פ 40928-07-11 (נגד המשיב מס' 1), ק"פ 40880-07-11 (נגד המשיב מס' 2)
- 4 וק"פ 40979-07-11 (נגד המשיב מס' 3), לפיה זוכו המשיבים, מפאת הספק הסביר,
- 5 מעבירות של עיסוק במכירת עותק מפר של יצירה, והחזקת עותק מפר של יצירה לשם
- 6 מסחר בו, עבירות לפי חוק זכויות יוצרים, התשס"ח-2007 (להלן "החוק").
- 7
- 8 2. כתבי האישום הוגשו נגד שלושת המשיבים על ידי המערערת במסגרת קובלנות פרטיות
- 9 (לגבי כל אחד מהמשיבים הוגשה קובלנה נפרדת).
- 10
- 11 3. המערערת (הקובלת בשלושת התיקים) הינה חברה הרשומה בישראל ועוסקת בהפצה
- 12 ושיווק של יצירות מוזיקליות מקוריות, בניהול זכויות יוצרים, בהגנה על זכויות אלה
- 13 ובאכיפתן בישראל.
- 14
- 15 4. המערערת טענה כי הינה בעלת הזכות הבלעדית לעשות שימוש מסחרי, או להתיר
- 16 שימוש שכזה, ביצירות מוזיקליות ו/או בתקליטי מוזיקה אשר בבעלות חברות ההפקה
- 17 המוזיקליות "עאלם אל-פאן" ו/או "דיגיתאל סאונד" (להלן "היצירות המוגנות").
- 18
- 19 5. המשיב מס' 1, סמיר דמוני (להלן "דמוני") מנהל בשפרעם חנות בשם "קאדו סמיר".
- 20 דמוני משווק תקליטי מוזיקה.
- 21

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייים

11 יוני 2015

עק"פ 14-06-53449-אמא"ד - אראביא מיוזיק
לניהול והפצה בע"מ נ' דאמוני ואח'

- 1 המשיב מס' 2 , אחמד ענבתאוי (להלן "ענבתאוי") מנהל בשפרעם חנות בשם "קאדו
2 מיאמי". ענבתאוי משווק תקליטי מוזיקה.
3
- 4 המשיב מס' 3 , ראמי שלח (להלן "שלח") מנהל בחיפה חנות בשם "סיטי מיוזיק –
5 צעצועים, מתנות CD.DVD". שלח משווק תקליטי מוזיקה.
6
- 7 בכל אחת מהקובלנות טענה המערערת נגד המשיב הרלבנטי כי במועד המפורט
8 בקובלנה, הוא עסק, בחנות אותה ניהל, במכירת עותקים מפרים של היצירות המוגנות,
9 החזיק עותקים מפרים של היצירות המוגנות לשם מסחר בהן ומכר עותקים מפרים
10 שלהן, כל זאת כאשר הוא יודע כי הזכויות ביצירות המוגנות אינן שלו ומבלי שקיבל
11 הרשאה לעשות שימוש בהן.
12
- 13 לטענת המערערת במעשי המשיבים יש הפרה של הזכויות הייחודיות שלה ביצירות
14 המוגנות.
15
- 16 המשיבים הגישו כפירה בכתב בה טענו כי בפעילותם אין כל עבירה, לרבות לא על פי
17 החוק. המשיבים טענו כי למערערת אין ולא היה כל מקור לזכויות הנטענות על ידה,
18 ואין לה זיקה לעבירה או זיקה לזכות לתבוע או להגיש קובלנות נגד המשיבים. כן טענו
19 כי למערערת אין זכויות ב"יצירות המוגנות" וכי זהותן של "היצירות המוגנות" אינה
20 ידועה.
21
- 22 המשיבים טענו כי "עאלם אל-פאן" ו/או "דיגיתאל סאונד" הן חברות מצריות שאין להן
23 זכויות, לרבות זכויות ייחודיות ביצירות ובסימנים מסחריים, כי למערערת אין הרשאה
24 לפעול על פי החוק, גם לא בשם החברות המצריות, כי המערערת לא פרטה את זהות
25 היצירות שלכאורה נטען שהן בבעלות החברות המצריות. כן טענו כי לחברות המצריות
26 אין זכויות כלל ובמיוחד אין להן זכויות להפיץ בישראל, וכי לא יכלו להמחות למערערת
27 זכויות שאין להן.
28
- 29 לסיכום טענו המשיבים בכפירתם כי "העובדות המפורטות בשלוש הקובלנות אינן
30 מהוות עבירה. במילים אחרות: התשתית העובדתית שהובאה בקובלנה אינה מהווה
31 עבירה – אין זכר בקובלנות לאיזה הפרה של אילו יצירות ובאילו זמרים מדובר. אין
32 זכר בקובלנה של כל אחד מהנאשמים בתיקים האמורים ליצירה מוזיקלית כלשהי,
33 לרבות לא יצירות מוגנות כלשהן, או זמרים או מלחינים שיש להם, אם בכלל זכויות
34 יוצרים במשהו".

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

11 יוני 2015

עק"פ 14-06-53449-אמא"ד - אראביא מיוזיק
לניהול והפצה בע"מ נ' דאמוני ואח'

- 1
- 2 13. בפסק הדין נשוא הערעור זוכו המשיבים מפאת הספק ובהודעת הערעור טען ב"כ
- 3 המערערת כנגד כל אחת מהקביעות של בימ"ש קמא. בדיון בפנינו הוסיף ב"כ המערערת
- 4 טיעונים קצרים ובהמשך גם ב"כ המשיבים טענה בפנינו בקצרה והוסכם (לבקשתה) כי
- 5 תגיש טיעוניה בכתב וכי לב"כ המערערת תהיה זכות תגובה לטיעונים אלה.
- 6
- 7 14. נקדים ונאמר כי המערערת הגישה קובלנות זהות בשני בתי משפט נוספים, נגד נאשמים
- 8 אחרים, המנהלים חנויות מוזיקה וכן הגישה נגדם תביעה אזרחית בבימ"ש המחוזי
- 9 בנצרת (בת.א. 11-05-33968). ב"כ המשיבים טענה הן בפנינו והן בבימ"ש קמא, לאחר
- 10 שמיעת ראיות המערערת (בטענה כי אין להשיב לאשמה) כי נוסח 3 הקובלנות נשוא
- 11 פסק דינו של בימ"ש קמא היה זהה, ולכל אחד מהמשיבים יוחסה מכירה של יצירות
- 12 מפרות, אך לא צויין באף אחת מהקובלנות באילו יצירות מדובר. כמו כן טענה כי אין
- 13 תחולה לחזקה הקבועה בסעיף 64(4) לחוק, לאחר שהמשיבים טענו לזכות להשתמש
- 14 בסימן המסחרי.
- 15
- 16 15. הטענה המקדמית של ב"כ המשיבים נדחתה בהחלטה מיום 13.2.13.
- 17
- 18 16. להלן נדון בקביעותיו של בימ"ש קמא ובטענות הצדדים. נציין כי ב"כ המשיבים ביקשה
- 19 לאמץ את קביעותיו של בימ"ש קמא וככל שלא נביא את טיעוניה לצד טענות ב"כ
- 20 המערערת, אין זאת אלא כי ביקשה לאמץ קביעות אלה, ולא נחזור על טיעוניה אלה.
- 21
- 22 17. הקביעה הראשונה של בימ"ש קמא היא כי המערערת לא הוכיחה את עיסוקן של שתי
- 23 החברות המצריות "עאלם אל-פאן" ו/או "דיגיטאל סאונד" (להלן "החברות המצריות")
- 24 או את העובדה שעל כל תקליט המופק על ידן מוטבע הסימן המסחרי – זאת לאור
- 25 העובדה שהעד מטעם המערערת, ויסאם קאסם לא משמש נציג של החברות המצריות,
- 26 הוא אינו עובד בהן ולפיכך עדותו באשר לפעילותן " הינה עדות סברה או עדות שמיעה".
- 27 בימ"ש קמא קבע כי לא העיד מטעם החברות המצריות כל נציג מוסמך וכן לא העיד כי
- 28 התקליטים המקוריים שהוגשו על ידי המערערת, הופקו על ידי החברות המצריות וכי
- 29 חברות אלה בעלות זכות יוצרים בהן.
- 30
- 31 18. ב"כ המערערת טען כי בימ"ש קמא טעה בקובעו כי שני העדים מטעם המערערת,
- 32 ויסאם קאסם והמומחה ג'וזיף אטרש אינם נציגים של החברות המצריות ואינם יכולים
- 33 להעיד בשמן על זיקתן לתקליטים.
- 34

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

11 יוני 2015

עק"פ 14-06-53449 אמא"ד - אראביא מיוזיק
לניהול והפצה בע"מ נ' דאמוני ואח'

- 1 **הקביעה השניה** היא כי "המערערת לא הוכיחה, במידה של למעלה מכל ספק סביר, את
2 מצבן המשפטי של אותן חברות (החברות המצריות- הערה שלנו) במקום פעילותן ,
3 בזמנים הרלבנטיים לקובלנות".
4 בימ"ש קמא קבע כי תדפיס רשם החברות המצרי לענין שתי החברות המצריות, אותו
5 ביקשה המערערת להגיש, אינו קביל מאחר ואינו מקיים אחר הדרישות שבסעיפים 30
6 ו- 33 לפקודת הראיות – התדפיס מהווה מסמך שנערך מחוץ לשטח עליו חל המשפט
7 הישראלי, והוא לא אושר על ידי הגורמים המוסמכים כאמור בפקודת הראיות.
8
- 9 **ב"כ המערערת טען** כי בימ"ש קמא טעה כאשר העמיד דרישה לאישור מסמכים לפי
10 סעיף 30 לפקודת הראיות, כאשר סעיף זה אינו חל בהליכים פליליים. בהתאם טעה
11 בדרישה כי תדפיסי רשם החברות המצרי יאושרו בהתאם לפקודת הראיות.
12
- 13 **ב"כ המערערת טען** כי, תדפיסי רשם החברות המצרי מהווים "תעודה ציבורית" כאשר
14 בסעיף 29 לפקודת הראיות נקבע כי הגשת העתק תדפיס פרטי החברות המצריות
15 מספיק להוכחת התדפיסים כאמור בסעיף 32 לפקודת הראיות. התדפיסים קבילים
16 בפני עצמם.
17
- 18 **ב"כ המערערת טען** עוד כי בהתאם לחזקה הקבועה בסעיף 34 לפקודת הראיות, עצם
19 הגשת תדפיסי רשם החברות המצרי יוצרת חזקה המעבירה את הנטל למשיבים ובהעדר
20 סתירה הם קבילים ומהווים ראיה לתוכנם.
21
- 22 **ב"כ המשיבים טענה** כי אין בסיס לטענת ב"כ המערערת לפיה מה שלא מספיק לאישור
23 מסמכים לפי סעיף 30 לפקודת הראיות, מספיק בהליכים פליליים וכי המסמכים
24 שהמערערת הגישה – תדפיסי רשם החברות המצרי אינם קבילים משאינם עומדים
25 בתנאים הקבועים בסעיף הנ"ל.
26
- 27 **ב"כ המשיבים טענה** כי אין תחולה לחזקות בסעיף 64 לחוק זכויות יוצרים ובסעיף 9
28 לפקודת זכות יוצרים מאחר ואין הוכחה לזהות של "מי שפרטיו מופיעים על גבי
29 התקליטים" וממילא לא למי שהוא בעל זכות היוצרים בתקליטים אלה. כן נטען שוב כי
30 לא הוכחו פרטי החברות המצריות .
31
- 32 **בסיכומי התשובה היפנה** ב"כ המערערת לפסק דינו של כבוד השופט ש. אטרש מיום
33 6.5.15 בת"א 33968-05-11 בבימ"ש המחוזי בנצרת, תביעה שהוגשה על ידי המערערת
34 בפנינו נגד 13 נתבעים, ביניהם גם 3 המשיבים בפנינו. בפסק הדין התייחס בית המשפט
35 להוכחת מעמד החברות המצריות וקבע כי תדפיס רשם החברות המצרי קביל ומהווה

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

11 יוני 2015

עק"פ 14-06-53449 אמא"ד - אראביא מיוזיק
לניהול והפצה בע"מ נ' דאמוני ואח'

- 1 ראייה לתוכנו ולטענת ב"כ המערערת, בנוסף לטענתו באשר לאי תחולת פקודת הראיות
2 (סעיפים 30 ו-33) בהליך הפלילי, לא יתכן כי בית המשפט המחוזי יקבע קביעה אחת
3 בנוגע לתדפיס בעוד שבית משפט קמא יקבע כי התעודות בלתי קבילות.
4
- 5 **24. הקביעה השלישית** היא כי המערערת לא הוכיחה כי היא מייצגת את החברות
6 המצריות ולא הוכיחה זכות בלעדית וייחודית להחזיק, להפיץ או לשווק יצירות של
7 החברות המצריות.
8
- 9 בימ"ש קמא סקר את המסמכים עליהם הסתמכה המערערת להוכחת זכויותיה- יפויי
10 כוח של שתי החברות המצריות – וקבע כי מדובר במסמכים לפיהם החברות המצריות,
11 באמצעות נציגיהם המפורטים בהם, ייפו את כוחם של מר ויסאם קאסם ושל ב"כ
12 המערערת, עו"ד נמיר קאסם, להגיש תביעות בישראל בגין פגיעה בזכויות יוצרים של
13 החברות המצריות ולהגן על סימני המסחר שלהן, וכן לדאוג לרישומן בישראל, וכן
14 לייצג את החברות המצריות בפני הערכאות בישראל – אך אין בהם כדי ללמד על כך
15 שהחברות המצריות התקשרו בהסכמים עם המערערת, לפיהם הוענקה למערערת זכות
16 בלעדית לשווק את יצירותיהן בישראל או לנקוט בהליך לשם הגנה על זכויות אלה.
17
- 18 **25.** בימ"ש קמא הוסיף וציין כי לכל אחד מייפויי הכוח הנ"ל שהגישה המערערת מצורף
19 מסמך נוסף, הנושא כותרת "אימות תעודה ציבורית" וכי אין חפיפה בין פרטי נציגי
20 החברות המצריות החתומים על מסמכי יפוי הכוח לבין פרטי חותם המסמכים כפי
21 שאומת על ידי הנציג הדיפלומטי.
22
- 23 **26.** ב"כ המערערת טען כי בימ"ש קמא טעה בקובעו כי יפויי הכוח שניתנו על ידי החברות
24 המצריות אין בהם כלום ואין בהם כדי להעיד על פעילות המערערת. יפויי הכוח
25 מייפים את כוחם של המורשים להופיע בבתי המשפט ולייצג את החברות המצריות
26 ומכאן שהם מדברים בעד עצמם וקובעים כי מר ויסאם קאסם הינו נציג מורשה של
27 החברות המצריות. הוא מוסמך להופיע בשמן בבתי המשפט או למנות עורכי דין
28 ובהתאם לנ"ל, הוא מהווה שלוח של החברות ועדותו היא עדות של החברות עצמן.
29
- 30 ב"כ המערערת טען כי בימ"ש קמא התעלם מרוב מסמכי אימות החתימה במסמכים
31 שכותרתם "אימות תעודה ציבורית" – דבר המחייב התערבות בהכרעת הדין או השבת
32 התיק לבימ"ש קמא על מנת שישקול מחדש את הכרעת דינו.
33 ב"כ המערערת טען גם כי בימ"ש קמא התייחס לשם המופיע במסמכים הנ"ל ככזה
34 המשקף את נציג החברות המצריות בעוד שמדובר בפקיד במשרד החוץ המצרי. פרטי
35 נציגי החברות המצריות מופיעים בגוף יפוי הכוח כך שאין כל סתירה.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

11 יוני 2015

עק"פ 14-06-53449 אמא"ד - אראביא מיוזיק
לניהול והפצה בע"מ נ' דאמוני ואח'

- 1
- 2 27. בדיון בפנינו הציג ב"כ המערערת את יפוי הכוח, על מנת להמחיש טענתו בדבר הטעות
- 3 במסמך אימות החתימות. ב"כ המערערת טען כי כולם מהווים אימות חתימה של דביר
- 4 יעקב.
- 5
- 6 28. ב"כ המערערת גם הציג את הדיסק המקורי והדיסק המזוייף. לטענתו, בדיסק המזוייף
- 7 כתוב מאחור שבעלי זכות היוצרים היא "דיגיטל סאונד" וזו מהווה הודאת בעל דין.
- 8
- 9 29. ב"כ המערערת טען כי לשון יפוי הכוח רחבה מאד וכוללת הסמכה של מר ויסאם
- 10 קאסם כ"נציג" של החברות המצריות (תרגום מערבית של המילה "ווכיל" ביפוי
- 11 הכוח).
- 12
- 13 30. ב"כ המשיבים היפנתה להחלטת כבוד השופטת טל תדמור זמיר בק"פ 11-07-40565
- 14 ואח' (קובלנות פליליות אחרות שהגישה המערערת) באשר לזיקה לעבירות שעל
- 15 המערערת להוכיח. בהקשר זה טענה ב"כ המשיבים כדלקמן:
- 16 (1) יפוי הכוח להם טוענת המערערת (ת8 עד ת/12) ניתנו ל- 2 עורכי דין
- 17 ישראלים הגרים בישראל ויסאם קאסם ונמיר קאסם חוסיין והוכח כי
- 18 ויסאם לא היה עורך דין במועד החתימה על יפוי הכוח (13.2.08) מאחר
- 19 ורישיונו נשלל ואף ישב בכלא 8 חודשים החל מיום 25.11.07.
- 20 (2) ביפוי הכוח אין פרוט של יצירות אומנותיות של החברות המצריות ומהו
- 21 סימלן המסחרי. ביפוי הכוח יש מגבלה בדבר איסור להתפשר אלא לאחר
- 22 קבלת יפוי כוח נפרד וכזה לא הוצג.
- 23 (3) תוקף יפוי הכוח הוא לשנה בלבד.
- 24 (4) החתימות של מי שחתום על יפוי הכוח שונה מחתימתם על גבי מסמכים
- 25 אחרים.
- 26 (5) אישור יפוי הכוח אינו תקין.
- 27 (6) ביפוי הכוח נאמר כי עורכי הדין מקבלים יפוי כוח לרשום את החברות
- 28 המצריות במוסדות שונים בישראל ובאיו"ש כתנאי להפעלתם ולא
- 29 הוצגה כל ראיה בדבר רישום שכזה.
- 30 (7) באשר למסמך ההרשאה לו טענה המערערת (ת/13) נטען כי אין עליו
- 31 חותמות והחתימות שונות מאלה על מסמכים אחרים.
- 32 (8) על גבי מסמך ההרשאה בערבית מופיע התאריך 4.5.11 שהוא 4 חודשים
- 33 לאחר התאריך נשוא הקובלנות באופן שבמועד הרלוונטי לקובלנות לא
- 34 היה בידי המערערת כל מסמך הרשאה.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

11 יוני 2015

עק"פ 53449-06-14 אמא"ד - אראביא מיוזיק
לניהול והפצה בע"מ נ' דאמוני ואח'

- 1 9) אין גם אישור לבעלי זכות החתימה של המערערת על גבי מסמך
2 ההרשאה.
- 3 10) אין כל ראיה היכן נחתם מסמך ההרשאה, אין אימות חתימה של
4 החותמים על המסמך בפני עורך דין ואף אחד מאלה שנזכרים כחותמים
5 על המסמך לא העידו בפני בית המשפט.
6
- 7 31. בסיכומי התשובה חזר ב"כ המערערת וטען כי נפלה טעות בפני בימ"ש קמא, כאשר
8 טעה לחשוב כי שמות פקידי משרד החוץ המצרי הם נציגי החברות המצריות ולאור זאת
9 קבע כי קיימת סתירה בין נציגי המערערת המופיעים ביפוי הכוח לעומת אלה המופיעים
10 בהסכם. ב"כ המערערת הוסיף וטען כי אלמלא טעותו של בימ"ש קמא באשר לנציגי
11 החברות, הרי שיפויי הכוח מהווים הוכחה לתוכנם והם מלמדים גם על קיום החברות
12 המצריות ופעילותן וגם על זהות מורשי החתימה בשם החברות המצריות, שהם אותם
13 מורשי חתימה שחתומים על ההסכם בין המערערת והחברות המצריות.
14
- 15 32. הקביעה הרביעית של בימ"ש קמא היא כי המערערת לא הוכיחה, במידה של למעלה
16 מספק סביר, כי רכשה זכויות מהחברות המצריות, וכי היא בעלת הזכויות הבלעדיות
17 והייחודיות להפיץ את יצירותיהן של החברות המצריות, ומשכך לא הוכיחה כי היא
18 "נפגעת עבירה".
19 בימ"ש קמא סקר את המסמכים שהמערערת הגישה להוכחת זכויותיה- הסכמים בינה
20 ובין החברות המצריות והוא קובע לגביהם כדלקמן:
21
- 22 א. ההסכם לתקופה מיום 1.1.11 עד 31.12.11 (ת/13) – הוגש העתק צילומי של
23 ההסכם ואין עליו כל אימות או אישור כי מדובר בהעתק המתאים למקור,
24 והמערערת לא נתנה הסבר מדוע לא הוגש המקור.
25
- 26 ב. לא ברורה זהות נציגי החברות המצריות החתומים על ההסכם ומה תפקידם
27 בחברות אלה.
28
- 29 ג. ההסכם לא צורפו מסמכים המעידים כי החותמים מוסמכים לחתום בשם החברות
30 המצריות על הסכמים כאלה.
31
- 32 ד. המערערת טענה כי ההסכם נערך במצרים, אך הוא לא מאושר על ידי נציג
33 דיפלומטי ישראלי ולא מקיים אחר הוראות סעיפים 30-33 לפקודת הראיות
34 ומשכך, הוא אינו קביל.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

11 יוני 2015

עק"פ 14-06-53449-אמא"ד - אראביא מיוזיק
לניהול והפצה בע"מ נ' דאמוני ואח'

- 1
- 2 ה. המערערת לא נתנה הסבר מניח את הדעת מדוע על ייפוי הכוח יש אימות על ידי
- 3 נציג דיפלומטי ואילו על ההסכם אין אימות שכזה.
- 4
- 5 ו. לא הובא עד מטעם המערערת או מטעם החברות המצריות שהיה מעורב בעריכת
- 6 ההסכם או שחתום עליו.
- 7
- 8 ז. ויסאם קאסם נחקר בענין זה במפורש ואמר בחקירתו כי אין ברשותו פרוטוקול
- 9 של המערערת לפיו מר נמיר קאסם, החתום על ההסכם מטעם המערערת, הינו
- 10 מורשה חתימה של המערערת.
- 11
- 12 ח. כנ"ל לגבי מי שחתם על המסמכים מטעם החברות המצריות.
- 13
- 14 ט. ויסאם קאסם העיד כי המערערת רכשה זכויות מהחברות המצריות על פי הסכם
- 15 שנחתם בשנים 2007-2008, תמורת \$50,000, אך למרות העובדה שמדובר במסמך
- 16 מהותי שהיה בו כדי ללמד על מערכת היחסים וההתקשרויות בין הצדדים, הוא לא
- 17 הוגש כראיה.
- 18
- 19 33. ב"כ המערערת טען כי בימ"ש קמא טעה בקובעו כי ההסכם בין המערערת והחברות
- 20 המצריות אינו קביל מאחר ואינו מאושר לפי סעיף 30 לפקודת הראיות, מאחר ולא
- 21 צורפו מסמכים המעידים על זהות מורשי החתימה ובהתעלמו מההעתק הצילומי של
- 22 ההסכם.
- 23
- 24 34. ב"כ המערערת טען כי בימ"ש קמא התבסס בהכרעת הדין על מחדל המערערת להציג
- 25 את ההסכם המקורי בין המערערת והחברות המצריות ואולם הסכם זה הוגש כראיה
- 26 במסגרת ההליך בבית המשפט המחוזי בנצרת (ת.א. 11-05-33968).
- 27
- 28 35. ב"כ המערערת טען כי בימ"ש קמא טעה כאשר התעלם מייפוי הכוח המאושרים
- 29 שהוגשו לעיונו. יפוי הכוח מאושרים על ידי שגרירות ישראל במצרים, מהווים תעודה
- 30 ציבורית, ויוצרים חזקה לפיה האמור בהם נכון (סעיף 34 לפקודת הראיות).
- 31

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

11 יוני 2015

עק"פ 14-06-53449-אמא"ד - אראביא מיוזיק
לניהול והפצה בע"מ נ' דאמוני ואח'

- 1 לטענת ב"כ המערערת, משמופיעים בייפויי הכוח פרטי נציגי החברות המצריות
2 כמורשי חתימה בשם החברות המצריות, קמה חזקה כי החברות הנ"ל רשומות ופועלות
3 במצרים וכי מורשי חתימה מטעמם הם החתומים על ייפויי הכוח.
4
- 5 36. ב"כ המערערת טען כי בימ"ש קמא טעה כאשר קבע כי המערערת לא הוכיחה כי היא
6 נפגעת עבירה. די בעדויות המערערת והחברות המצריות אודות הקשר ביניהן והפרת
7 הזכויות בידי המשיבים כדי להראות שהמערערת היא נפגעת עבירה.
8
- 9 37. ב"כ המערערת טען כי בימ"ש קמא טעה גם בקביעה כי רק נפגע עבירה יכול להגיש
10 קובלנה פלילית בגין הפרת זכויות יוצרים. בסיכומי התשובה טען כי טעה בימ"ש קמא
11 כאשר היפנה לפסיקה בענין לשון הרע וכי בענייני זכות יוצרים כל אדם, ללא הגבלה,
12 רשאי להגיש קובלנה.
13
- 14 38. לאור קביעתו של בימ"ש קמא כי המערערת אינה בגדר "נפגעת עבירה" הוא מוסיף
15 וקובע (לאחר סקירת פסיקה רלבנטית) כי גם אם יוכח כי המשיבים ביצעו עבירה של
16 הפרת זכות יוצרים, לא עומדת למערערת זכות להגיש קובלנה פרטית.
17 יחד עם זאת, ולאחר שהוא מציין כי די היה בטעם זה כדי להביא לדחיית הקובלנה,
18 ממשיך בימ"ש קמא ובוחר האם הוכחו העבירות המיוחסות למשיבים.
19
- 20 39. מומחה מטעם המערערת, מר ג'וזף אטרש, העיד כי תקליטים מקוריים של התקליטים
21 שרכש מחנות המשיב מס' 2 הודפסו על ידי חברת "ניו סאונד". עדות זו תומכת בעדות
22 עד ההגנה מטעם המשיבים, מר סוהיל אל חאג', לפיה הוא רכש תקליטים מחברת "ניו
23 סאונד" ומכר אותם למשיבים.
24
- 25 בימ"ש קמא מציין כי עובדה זו גורעת ממשקל גרסת המערערת לפיה היו לה זכויות
26 בלעדיות לשווק את היצירות של החברות המצריות, כאשר המערערת מצידה לא
27 הביאה כל ראיה לפיה החברות המצריות נתנו לחברת "ניו סאונד" רישיון להדפיס
28 תקליטים שהמערערת טוענת כי הן יצירות מוגנות שלה.
29
- 30 בימ"ש קמא מוסיף כי עדותו של מר סוהיל לפיה שימש סוכן של חברת "ניו סאונד"
31 ומכר תקליטים שהדפיסה, תומכת בגרסת ההגנה לפיה המשיבים רכשו את התקליטים
32 מסוכן של חברה שהמערערת לא מכחישה כי חברה זו מדפיסה יצירות של החברות
33 המצריות מבלי שהמערערת טענה כלפיה שהיא מפרה זכות יוצרים.
34

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייים

11 יוני 2015

עק"פ 14-06-53449 אמא"ד - אראביא מיוזיק
לניהול והפצה בע"מ נ' דאמוני ואח'

- 1 המומחה מטעם המערערת הציג תקליטים שרכש מאת המשיבים וקבע בחוות דעתו כי .40
- 2 מדובר בתקליטים משוכפלים. בימ"ש קמא קבע כי הוא מקבל את חוות דעתו של
- 3 המומחה מטעם המערערת כי על תקליט מקורי מוטבעים שם המפיק, שנת הייצור,
- 4 אזהרה משפטית, איסור העתקה והלוגו של בעל זכות היוצרים וכי על כל בית עסק
- 5 לבדוק אצל ספק תקליטים כי על התקליטים שהוא מוכר או משווק מופיעים פרטים
- 6 אלה וכן לבקש מסמך המעיד כי הוא מורשה לשווק תקליטים הנושאים סימני מסחר
- 7 על גביהם.
- 8 בימ"ש קמא קובע גם כי המשיבים לא הוכיחו כי נקטו בדרכים הנ"ל על מנת לוודא כי
- 9 התקליטים שסופקו להם הם מקוריים ולא הוגשה כל חוות דעת מטעם המשיבים לפיה
- 10 התקליטים שבדק המומחה מטעם המערערת הם שכפול של התקליטים המקוריים
- 11 שהציג.
- 12
- 13 יחד עם זאת קובע בימ"ש קמא כי לא הובאה על ידי המערערת כל ראיה קבילה לפיה
- 14 סימני המסחר המוטבעים על התקליטים המקוריים שהציג המומחה מטעם המערערת,
- 15 הם של החברות המצריות וכי היה על המערערת להציג תעודה ציבורית של רשות
- 16 מצרית, מאושרת על ידי נציג דיפלומטי ישראלי, לפיה סימני המסחר המוטבעים על
- 17 התקליטים שהוגשו על ידי המומחה הם של החברות המצריות.
- 18
- 19 בנוסף, המערערת אפילו לא הגישה מסמך מאת שתי החברות המצריות המאשר כי
- 20 סימני המסחר המוטבעים על התקליטים שהוגשו- שייכים להן ואילו המסמך שהוגש על
- 21 ידי המערערת, באמצעות מר ויסאם קאסם (ת/1), המתעד סימני מסחר שונים – אינו
- 22 העתק מקורי, אינו חתום על ידי עורכו, אינו מציין מהו הגורם בעל סימן המסחר שהוא
- 23 מתעד, ואינו מאושר על ידי הנציג הדיפלומטי.
- 24 לפיכך קובע בימ"ש קמא כי אין במסמך ת/1 הנ"ל כדי להוכיח כי מדובר בסימני מסחר
- 25 בכלל, ובמידה וכן מדובר בסימני מסחר- כי הם של החברות המצריות.
- 26
- 27 בימ"ש קמא היפנה לענין זה להליכי רישום סימני המסחר, כפי שנקבעו בפקודת סימני
- 28 מסחר (נוסח חדש), תשל"ב- 1971 (להלן "פקודת סימני המסחר) לענין רישום סימני
- 29 המסחר, רישום סימן מסחר הרשום בחו"ל, הבקשה לרישום סימן מסחר וכוחה
- 30 הראייתי של תעודה מאת רשם סימני המסחר.
- 31
- 32 מסקנת בימ"ש קמא מכל האמור לעיל היא כי "גם בהנחה שהייתי קובע כי הקובלת .41
- 33 רכשה זכות בלעדית מאת החברות המצריות נשוא הקובלנה להחזיק ולשווק את
- 34 יצירותיהן ולנקוט בהליכים משפטיים כנגד מפרי הזכויות, עדיין לא הוכח, במידה של
- 35 למעלה מספק סביר, כי הנאשמים, שהחזיקו ומכרו תקליטים משוכפלים, הפרו זכות

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייים

11 יוני 2015

עק"פ 14-06-53449-אמא"ד - אראביא מיוזיק
לניהול והפצה בע"מ נ' דאמוני ואח'

- 1 יוצרים של החברות נשוא הקובלנה. הנטען בכתבי הקובלנה נסמך על הטענה כי סימני
2 המסחר המופיעים על התקליטים שנרכשו מאת הנאשמים הינם סימני מסחר של שתי
3 החברות הנ"ל וכי המדובר בהפרה של זכויות היוצרים שלהן, אך לא הוגשה ראייה
4 להוכיח טענה זו".
- 5
- 6 בימ"ש קמא קבע כי עדויות המשיבים עצמם, לפיה הם רכשו תקליטים מחברת "ניו
7 סאונד" ומחברה בשם "לייזר" – אינה מהווה הודאה בעבירות המיוחסות למשיבים וכי
8 המערערת אפילו לא הביאה כל ראייה למי נתנו החברות המצריות רישיון לשווק את
9 יצירותיהן ו/או כי לא נתנו אישור כזה לחברת "ניו סאונד" או לחברת "לייזר".
- 10
- 11 עד ההגנה, מר סוהיל אל חאג', העיד כי רכש מחברת "ניו סאונד" תקליטים שפורטו
12 ברשימה שערך (מ/1), כאשר על חלק מהם לא מוטבע סימן מסחרי כלל, על חלק קיים
13 סימן של חברת "לייזר" ועל אחרים קיים סמל של כדור הארץ, ועל אחר סמל של חברת
14 "רוטאנא" למרות שנרכש מ"ניוסאונד". בימ"ש קמא קובע כי עדותו זו תומכת בטענת
15 המשיבים לפיה לא הוכח כי סימני המסחר שעל גבי התקליטים נשוא הקובלנה, שנרכשו
16 על ידי המומחה מטעם המערערת, הינם של החברות המצריות. עדותו גם תומכת
17 בטענת המשיבים לפיה חברת "לייזר" מורשית לשווק תקליטים אלה וכי בהסתמך על
18 כך המשיבים רכשו את התקליטים מסוכן של חברת "לייזר" מאחר וסברו, בתום לב,
19 כי הוא בעל רישיון לשווק אותם.
- 20
- 21 יצוין כי במהלך הדיון בפני בימ"ש קמא הציגו המשיבים אישור מרשם החברות
22 הפלסטינאי להשתמש בסימן המסחר שהוצג (נ/6).
- 23
- 24 ב"כ המערערת טען כי בימ"ש קמא התעלם מהחזקות הקבועות בסעיף 64 לחוק זכות
25 יוצרים ובסעיף 9 לפקודת זכות יוצרים, לפיהן מי שפרטיו מופיעים על התקליטים-
26 חזקה שהוא בעל זכות היוצרים בהם ומעבירות את הנטל לשכמי המשיבים.
- 27
- 28 ב"כ המערערת טען כי בימ"ש קמא התעלם מהוראות סעיף 57א' לפקודת הראיות מהן
29 עולה כי פרטי החברות המצריות המופיעים על התקליטים מהווה ראייה לכאורה.
- 30
- 31 ב"כ המערערת טען כי מר ויסאם קאסם העיד מטעם המערערת על שיתוף פעולה רב
32 שנים בין המערערת והחברות המצריות ועל הקשר ביניהן משנת 2007 לפחות ויש
33 בעדותו הוכחה לבעלות בתקליטים. המערערת משמשת נציגת החברות המצריות ויכולה
34 להעיד ממקור ראשון על זכויותיהן וכך עשתה – בעדותו של מר קאסם. לטענתו, לא

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

11 יוני 2015

עק"פ 14-06-53449-אמא"ד - אראביא מיוזיק
לניהול והפצה בע"מ נ' דאמוני ואח'

- 1 היה מקום לעשות הפרדה בין עדותו של מר קאסם באופן אישי ובין זו כעדות של
2 המערערת.
3
- 4 47. ב"כ המערערת טען כי בימ"ש קמא אימץ כמהימנה את חוות דעתו של המומחה מטעם
5 המערערת, מר אטרש, אך לא נתן הסבר מדוע אינו מקבל את קביעתו לגבי בעלות
6 החברות המצריות בתקליטים. לטענתו, מומחיותו של המומחה ונסיונו רב השנים,
7 ובייחוד כאשר לא הובאה ראיה סותרת מטעם המשיבים – מהוה ראיה חותכת לזכויות
8 החברות המצריות בתקליטים.
9
- 10 48. ב"כ המערערת טען כי בימ"ש קמא טעה כאשר קבע כי המערערת לא העידה כל עד
11 מטעמה שהיה מעורב בעריכת ההסכם עם החברות המצריות. המערערת העידה על
12 כריתת ההסכם (עדותה נשמעה מפי מר ויסאם) וגם נציג החברות המצריות, מר ויסאם,
13 העיד על כך. כמו כן, המערערת גם העידה בעצמה (עדות שנשמעה מפי מר ויסאם)
14 אודות המורשה מטעמה לחתום על ההסכם עם החברות המצריות וכנ"ל עדותו בשם
15 החברות המצריות.
16
- 17 49. ב"כ המערערת טען כי בימ"ש קמא טעה כאשר זקף לחובת המערערת את אי צירוף
18 ההסכם לשנים 2007-2008. מדובר במסמך שאינו רלבנטי לעובדות שבבסיס הקובלנה.
19
- 20 50. ב"כ המערערת טען כי בימ"ש קמא טעה כאשר במהלך שמיעת הראיות לא התיר
21 להקריא מפרוטוקול דיון הוכחות בתיקים אחרים בהם המערערת נקטה הליכים,
22 ושהיה בהם כדי להעיד על הקשר ההדוק בין החברות המצריות והמערערת.
23
- 24 51. ב"כ המערערת טען כי בימ"ש קמא טעה כאשר הוסיף דרישות ליסוד העובדתי בעבירה,
25 שאינן קבועות בחוק (כמו קביעתו שהעובדה שחברת ניו סאונד יוצרת שכפולים
26 לדיסקים מקוריים גורעת ממשקל עדות המערערת, הדרישה לראיה בדבר ההרשאה של
27 חברה זו).
28
- 29 52. ב"כ המערערת טען כי הכרעת הדין מוטעית והיא גורמת עוול ועיוות דין חמורים
30 ועומדת בסתירה לדיני זכויות היוצרים בישראל ובעולם כולו. לטענתו, הכרעת הדין
31 עומדת בסתירה לעדויות המשיבים עצמם. עוד הוסיף כי בימ"ש קמא טעה בכל הניתוח
32 המתייחס לסימני המסחר וכן התעלם מהחזקות הקבועות בחוק. בכל מקרה, המשיבים
33 הודו כי "לייזר" לא מחזיקה רישיון ובכל מקרה, טענות מסוג זה מחייבות הסכם
34 בכתב.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייים

11 יוני 2015

עק"פ 14-06-53449 אמא"ד - אראביא מיוזיק
לניהול והפצה בע"מ נ' דאמוני ואח'

- 1
2
3 53. ב"כ המשיבים ניתחה בהרחבה רבה את הראיות שהובאו בפני בימ"ש קמא ולגבי כל
4 אחד מהעדים טענה כדלקמן:
5
6 (1) עד התביעה ויסאם קאסם – לטענת ב"כ המשיבים היה ויסאם קאסם
7 עורך דין, שהושעה ביום 1.1.08, הוכרז כפושט רגל ואף ישב בבית
8 הסוהר, הכל עובר למועד החתימה על ייפויי הכוח. ב"כ המשיבים
9 היפנתה לפסק דין בו נקבע כי אינו מהימן ולא ניתן להסתמך על עדותו
10 להוכחת התביעה שם.
11
12 לטענת ב"כ המשיבים ויסאם לא היה רשאי להגיש את ההסכם (ת/13
13 ו-14) בין החברות המצריות והמערערות, מאחר ולא היה צד
14 לחתימתם, לא קיבל אותו ולא יכול היה להמציא אישור בדבר זכויות
15 החתימה בשם המערערות. בנוסף, הוגש העתק של המסמך ולא מקור
16 שלו.
17 ההסכם לא אומת על ידי השגרירות במצרים ואינו קביל כראיה ובנוסף
18 מופיע על ההסכם בערבית התאריך 24.5.11 (שלא מופיע בתרגום המסמך
19 לעברית), כאשר מועד זה מאוחר למועד ביצוע העבירות המיוחסות
20 למשיבים.
21 מר ויסאם אישר כי אין בידו אישור החברות המצריות מתי רכשו זכויות
22 יוצרים כלשהן וגם לא יתכן כי המערערות לא שילמה תמורה עבור רכישת
23 הזכויות, כעולה מההסכם ת/13. אמנם ויסאם העיד כי היה הסכם
24 קודם, אך הסכם כזה לא הוצג ובהסכם שהוגש ת/13 לא מופיעה כל
25 תמורה.
26
27 (2) עד התביעה אסדי חוסיין – העיד כי רכש דיסקים בחנויות של המשיבים
28 והגיש חשבוניות מס על הרכישות. באף אחת מהחשבוניות לא מופיע שם
29 הדיסק שנרכש, ולעד לא היה הסבר לכך.
30
31 (3) עד התביעה ג'וזף אטרש- הן בחוות דעתו והן בעדותו בבית המשפט לא
32 נאמר כי הזכויות ביצירות שעל הדיסקים שהוגשו שייכות לחברה
33 כלשהי, או נרכשו על ידה.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייים

11 יוני 2015

עק"פ 14-06-53449 אמא"ד - אראביא מיוזיק
לניהול והפצה בע"מ נ' דאמוני ואח'

1 אין גם כל מסמך או ראיה כי החברות המצריות או המערערות רכשו
2 זכויות כלשהן במוזיקה או בדיסקים, כאשר זכויות אלה שייכות
3 למלחינים, לכותבי המילים והמבצעים.
4 גם אם על גבי הדיסקים מוטבעות הטבעות "מקוריות" לכאורה, והן
5 נושאות לוגו של החברות המצריות, הדבר אינו מהווה ראיה לזכותן
6 לעשות זאת ולהתחזותן כבעלות זכויות כלשהן ביצירות ובדיסקים.
7 מה שעד זה כינה "זיוף" אין לו בסיס מאחר ולחברה אחרת יש זכות
8 להדפיס לוגו דומה, כעולה מנ/6.
9 ב"כ המשיבים טענה כי אין כל ראיה כי מדובר בדיסקים מזוייפים
10 ובעותקים מפירים.
11

12 (4) עד ההגנה סמיר דמוני (המשיב מס' 1) – העיד כי ניתן לרכוש דיסקים
13 מחברת ניו סאונד (העובדת עם המערערות) ומחברת לייזר. ל-2 חברות
14 אלה סוכן אחד שמכר לחנויות את הדיסקים שלהן. לסוכן היה אלבום
15 דיסקים ממנו היו בוחרים את הדיסקים שרכשו. על גבי הדיסקים של ניו
16 סאונד לא היה כל סמל ועל זה של לייזר היה סמל שלה. הוא לא ידע ולא
17 יכול היה לדעת כי יש זכויות ביצירות מוגנות שהוא אינו רשאי למכור
18 מבלי לקבל הרשאה לכך, ולא הובאה על ידי המערערות כל ראיה כי היתה
19 לו ידיעה כזאת.
20 העד אישר כי החשבונית שהציגה המערערות ניתנה בחנותו אך לא ידע
21 לאמר בגין מה הוצאה החשבונית.
22 הוא גם העיד כי חברת לייזר פועלת בשטחי הרשות הפלסטינאית וכי יש
23 לה זכות להשתמש בלוגו המופיע על הדיסקים (נ/6) אך לא זכר אם ראה
24 מסמך זה.
25

26 (5) עד ההגנה סוהיל אל חאג' – העיד כי עבד בתחום מכירת דיסקים שנים
27 רבות. היה מקבל סחורה מחברת ניו סאונד וקיבל רשימת לקוחות להם
28 היה מוכר את הדיסקים. כמו כן מכר דיסקים של חברת לייזר.
29 העד בחן את הדיסקים שהוצגו ואמר כי על הדיסקים שהופקו על ידי
30 חברת לייזר יש סמל של לייזר וברקוד ומדובר בשירים עממיים סוריים.
31 הסמל של כדור הארץ המופיע בנ/6 מעיד על הרשות של חברת לייזר
32 להשתמש בו.
33 עוד העיד לגבי אחד הדיסקים שהוצג בפניו כי הוא נמכר על ידי חברת ניו
34 סאונד מבלי שידוע מי הפיק אותו ודיסקים אחרים נקנו מחברה זו ללא
35 סמל של חברה כלשהי וללא ציון שם של חברה כזאת. דבר זה יוצר

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייים

11 יוני 2015

עק"פ 14-06-14-53449-אמא"ד - אראביא מיוזיק
לניהול והפצה בע"מ נ' דאמוני ואח'

- 1 בלבול אצל הרוכש , כאשר לא ניתן לדעת מהו המקור ומה מופק על ידי
2 חברת ניו סאונד , שהיתה רשאית להפיץ דיסקים מטעם המערערת.
3
4
5 54. ב"כ המשיבים טענה כי צדק בימ"ש קמא בקביעותו (ב"כ המשיבים חזרה ופרטה
6 בתמצית כל אחת מקביעות בימ"ש קמא, כפי שהבאנו לעיל, ולא נחזור עליהן פעם
7 נוספת).
8
9 55. בהיבט המשפטי טענה ב"כ המשיבים כי עסקינן במשפט פלילי בו נטל ההוכחה הוא על
10 המערערת ועליה להוכיח , מעבר לספק סביר, את כל יסודות העבירות שיוחסו
11 למשיבים, ואת המחשבה הפלילית הנלווית לכך. לטענתה, יסודות אלה לא הוכחו
12 כדלקמן :
13
14 (1) המערערת לא הוכיחה דבר בענין המקור לזכויותיה ואין לה כל זיקה
15 לתבוע ו/או להגיש קובלנה פלילית נגד המשיבים. המסמכים שהוגשו
16 אינם מעידים על זכויות המערערת ולא מקנים לה כל זכות , ובודאי לא
17 זכות בלעדית, לעשות שימוש ביצירות המוגנות הנטענות.
18
19 (2) המערערת לא הוכיחה כל זיקה לתבוע בגין העבירות נשוא הקובלנות
20 וההיפך הוא הנכון – אין למערערת זיקה מכול יפויי הכוח או הסמכה
21 או רישיון ייחודי לתבוע.
22
23 (3) למערערת אין הרשאה כדין לפעול על פי חוק זכויות יוצרים בשם
24 החברות המצריות.
25
26 (4) לא הוגשו כל ראיות בדבר מעמדן המשפטי של החברות המצריות.
27
28 (5) אין ולא הוכח כי לחברות המצריות יש זכויות כלשהן ביצירות ובסימני
29 מסחר.
30
31 (6) "זהות" היצירות המוגנות אינה ידועה ולא נזכרה בקובלנה וגם לאחר
32 שמיעת הראיות לא ניתן לדעת באילו יצירות מדובר.
33

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

11 יוני 2015

עק"פ 14-06-53449 אמא"ד - אראביא מיוזיק
לניהול והפצה בע"מ נ' דאמוני ואח'

- 1 לא הוכח כי המערערת או החברות המצריות הן הבעלים הראשון של
2 זכויות יוצרים או כי אין מפיקים אחרים של דיסקים .
3
- 4 לא הוכח קיומו של הסכם להגנה הדדית בין ישראל למצרים על זכויות
5 יוצרים ולא הובאה ראיה על כיבוד זכויות יוצרים ישראליות במצרים .
6
- 7 לחברות המצריות אין זכויות הפצה בישראל או בחו"ל והן לא יכלו
8 להמחות זכויות שאין להן .
9
- 10 .56 לסיכום טענה ב"כ המשיבים כי לא הוכחו עובדות הקובלות , כי לא נפלה כל טעות
11 בפסק הדין נשוא הערעור וכי לא הוכחה אשמתם של המשיבים מעל לכל ספק סביר –
12 דבר שחייב את זיכויים .
13
- 14 .57 ב"כ המשיבים ביקשה לדחות את הערעור ולחייב את המערערת בתשלום הוצאות
15 המשיבים ובשכר טירחת עו"ד .
16
- 17 .58 בסיכומי התשובה הפנה ב"כ המערערים לפסק הדין בת.א. 11-05-33968 הנ"ל גם לענין
18 הקביעה כי לחברות המצריות זכות יוצרים בתקליטורים שהופרו בידי המשיבים. ב"כ
19 המערערת טען כי בימ"ש קמא התעלם מהחזקות הקבועות בחוק בענין הוכחת הבעלות
20 בזכות היוצרים בתקליטורים וטען כי בפסק הדין הנ"ל קבע כבוד השופט אטרש כי די
21 בחזקה הקבועה בחוק כדי לקבוע את הזכות .
22
- 23 .59 באשר למקור ההסכם בין המערערת והחברות המצריות חזר ב"כ המערערת והיפנה
24 לעובדה שמקור ההסכם הוגש לתיק הנ"ל בנצרת וכי גם בפסק הדין התייחס כבוד
25 השופט אטרש להסכם זה .
26
- 27 .60 ב"כ המערערת ביקש לקבל את הערעור ולחילופין להחזיר את הדיון בקובלנה לבימ"ש
28 קמא על מנת שישקול את הראיות ואת החזקות שבדין אגב התעלמות מהוראות
29 שבפקודת הראיות שאינן חלות על ההליך הפלילי .
30
- 31 .61 ב"כ המשיבים טענה שכל הטענות הנ"ל נטענו על ידה לאחר שמיעת ראיות, כאשר
32 טענתה כי "אין להשיב לאשמה", נדחתה על ידי בימ"ש קמא בהחלטה מיום 13.2.13,
33 ובמסגרתה גם נקבע כי המערערת אינה רשאית להגיש את התדפיסים שהמערערת טענה

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

11 יוני 2015

עק"פ 14-06-53449 אמא"ד - אראביא מיוזיק
לניהול והפצה בע"מ נ' דאמוני ואח'

- 1 כי הם של רשם החברות המצרי (ת/6, ת/7) ואשר היו אמורים להוכיח את קיומן של 2
2 החברות המצריות.
3
4 **דיון**
5
6 .62. לאחר בחינת הכרעת הדין של בימ"ש קמא וטענות ב"כ הצדדים, אנו סבורים כי צדק
7 בימ"ש קמא בקביעתו כי המערערת לא הוכיחה כי היא "נפגעת עבירה", כהגדרת מונח
8 זה בחוק, ולפיכך צדק בימ"ש קמא בזכותו את המשיבים מפאת הספק.
9
10 .63. על מנת שהמערערת תיחשב כ"נפגעת עבירה" עליה להוכיח כי רכשה זכויות מאת
11 החברות המצריות. על מנת לעמוד בנטל זה על המערערת להוכיח, בשלב ראשון, את
12 מעמדן של החברות המצריות הנ"ל, וכבר בשלב זה כשלה המערערת.
13
14 .64. כאמור, המערערת ביקשה להגיש את תדפיסי רשם החברות המצרי ובית משפט קמא
15 קבע כי אינם קבילים מאחר ואינם עומדים בדרישות סעיף 30 לפקודת הראיות (נוסח
16 חדש), תשל"א- 1971 (להלן "פקודת הראיות"). טענת המערערת בערעור הינה כי "עם
17 כל הכבוד, הסעיף הנ"ל איננו חל בהליכים פליליים" (ההדגשה במקור).
18
19 .65. סעיף 30 לפקודת הראיות קובע כי :
20
21 "יפוי-כח או כל מסמך אחר שבכתב שנערכו או שהוצאו במקום
22 שמחוץ לשטח שחל עליו משפט מדינת ישראל, מותר בכל משפט או
23 ענין אזרחיים, ובכפוף לכל סייג מוצדק, להוכיחם באישורם של
24 הצדדים שהוציאו, או בהצהרה שבכתב של אחד מעדי האימות,
25 שנמסרו כנחזה בפני אחד מאלה:
26 (1) נציג דיפלומטי או קונסולרי ישראלי, וקויימו בכתב חתום בידו
27 ובחותמתו על גבי המסמך או בנספח אליו;
28 (2) נוטריון ציבורי, וקויימו בכתב חתום בידו ובחותמתו הנוטריונית
29 ואומתו בכתב בידי נציג דיפלומטי או קונסולרי ישראלי ובחותמתו
30 הרשמית על גבי המסמך או בנספח אליו".
31

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

11 יוני 2015

עק"פ 14-06-53449 אמא"ד - אראביא מיוזיק
לניהול והפצה בע"מ נ' דאמוני ואח'

66. כבר בספרו של המלומד י. קדמי בספרו "על הראיות", חלק שני, מהדורת תש"ע-2009, בפרק הדין בחריגים לכלל הפוסל עדות מפי השמועה, הוא אומר, בעמוד 634:

"החריג: סעיפים 29, 34-32 לפקודת הראיות (נ"ח): תעודות ציבוריות ונכריות הערות מקדימות

(1) הוראותיו של סעיף 32 לפקודת הראיות – ההגדרה שבסעיף 29 לפקודה זו – וההוראות ה"משלימות" שבסעיפים 33 ו-34 לפקודה האמורה, חלות הן במישור הפלילי והן במישור האזרחי" (ההדגשה שלנו).

ובהמשך, שם, עמ' 635, נאמר לגופו של ענין כי:

"(3) כפי שיובהר בהמשך, תנאי קבילותה של "תעודה ציבורית" משתנים בהתאם למשקלה הראייתי ולתכלית הגשתה. תעודה העונה על התנאים המפורטים בהגדרה שבסעיף 29, מתקבלת כראיה לכאורה לעצם קיומה ולאמיתותה בתור שכזאת, להבדיל מאמיתות הפרטים הנקובים בה, ואילו כאשר היא עומדת בארבעת התנאים שנקבעו בהלכה הפסוקה (פרשת פרידמן), הרי היא משמשת הוכחה לכאורה לאמיתות הפרטים שבה. תעודות לידה, פטירה ונישואין – והוא הדין בתעודות זהות, דרכון וכיוב' – משמשות ראיה לעצם קיומן, לאמיתותן ולאמינות הפרטים הנקובים בהן ועל כן קבילותן בתור שכאלו מותנית בעמידה בתנאי ההגדרה ובתנאי פרשת פרידמן. בעוד שפרוטוקול דיון, צו, החלטה שיפוטית ופסק דין – מהווים ראיה לעצם קיומם ולאמיתותם בתור שכאלה, להבדיל מאמיתות הפרטים הנקובים בהם, ועל כן, קבילותם בתור שכאלה, אינה טעונה עמידה בתנאי פרשת פרידמן".

באשר לחריג הקבוע בסעיף 30 לפקודת הראיות שעניינו "הוכחת תעודות חוץ (מסמכים "פרטיים")" הוא אכן חל רק בעניינים אזרחיים, אך הוא בא להקל על דרך ההוכחה בהליך האזרחי ולא להיפך.

כאמור, סעיף 30 מהווה חריג לכלל האוסר עדות מפי השמועה. ככל שהחריג אינו חל נטל הראיה להוכחת מעמדן המשפטי של החברות המצריות קשה יותר מזה הנדרש בהליך האזרחי, ומשהמערערת לא עמדה בתנאי סעיף 30, המקילים, ממילא ברור כי לא הוכיחה את מעמדן את החברות המצריות ומצבן המשפטי וצדק בימ"ש קמא בקביעה הנ"ל.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייים

11 יוני 2015

עק"פ 14-06-53449 אמא"ד - אראביא מיוזיק
לניהול והפצה בע"מ נ' דאמוני ואח'

- 1 גם אם נצא מנקודת הנחה כי די היה במסמכים שהוגשו – צדק בימ"ש קמא בקביעתו כי
2 המערערת לא הוכיחה את עיסוקן של החברות המצריות ואת סימן המסחר שלהן, לאור
3 העובדה שהעד מטעם המערערת, ויסאם קאסם, לא משמש נציג של החברות המצריות,
4 הוא אינו עובד של חברות אלה, ולפיכך עדותו הינה בגדר "עדות סברה או עדות שמיעה".
5
- 6 על פי ייפויי הכוח שהגישה המערערת, ייפו החברות המצריות את כוחו של מר קאסם
7 להופיע בבתי המשפט ולייצג אותן אך אין בכל כדי לקבוע כי עדותו כשלוח של החברות היא
8 עדות החברות עצמן. אין בכוחו של ייפוי כוח להפוך את מיופה הכוח "לשולח" עצמו או
9 "מייפה הכוח" וככל שיש לו ידיעות על פעילות החברה – אלה ידיעות מפי השמועה או
10 הסברה, כקביעת בימ"ש קמא.
11
- 12 אין חולק כי ייפויי הכוח לא הסמיך את מר קאסם להעיד בשם החברות המצריות.
13
- 14 לפיכך, צדק בימ"ש קמא בקובעו כי המערערת לא הוכיחה את עיסוקן של החברות
15 המצריות ואת סימן המסחר שלהן.
16
- 17 גם אם נמשיך ונצא מנקודת הנחה כי הוכח עיסוקן של החברות המצריות ומעמדן
18 המשפטי, לא הוכח כי המערערת רכשה זכויות מהחברות המצריות.
19
- 20 מוכנים אנו להניח כי ההסכם שהוגש על ידי המערערת (ת/13) הוא אכן העתק נכון של
21 ההסכם המקורי שהוגש בהליך בבית המשפט המחוזי בנצרת, ואולם, גם כך הוא אינו
22 קביל כראיה מאחר ונערך במצרים וכתנאי להגשתו נדרש אישור הקונסול הישראלי,
23 שלא הוגש.
24
- 25 בנוסף, לא צורפו מסמכים המעידים על זהות החתומים על ההסכם הנ"ל והסמכתם
26 לחתום על מסמך זה, ולא הוגשה החלטה של החברות המצריות המאשרת את
27 ההתקשרות עם המערערת ועדותו של מר קאסם בכל העניינים האמורים הינה עדות
28 מפי השמועה, אפילו המדובר ביחסים נמשכים בין המערערת והחברות המצריות מאז
29 שנת 2007.
30
- 31 המערערת אפילו לא הגישה מסמך המעיד כי מר נמיר קאסם היה מורשה חתימה של
32 המערערת ומוסמך לחתום בשמה על ההסכם עם החברות המצריות (וכפי שציין בימ"ש
33 קמא בה כרעת הדין – מר ויסאם קאסם שהעיד מטעם המערערת לא ידע להסביר מדוע
34 אין מסמך כזה ומדוע הוא לא אושר על ידי הקונסול הישראלי במצרים.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

11 יוני 2015

עק"פ 14-06-53449 אמא"ד - אראביא מיוזיק
לניהול והפצה בע"מ נ' דאמוני ואח'

- 1
- 2 75. נציין כי העובדה שבפסק הדין בת.א. 11-05-33968 נקבע כי המערערת רכשה זכויות
- 3 מהחברות המצריות – אין בה כדי להשליך על פסק דין זה, מאחר ולא הרי רמת
- 4 ההוכחה הנדרשת בהליך האזרחי (ממין ההליך בת.א. 11-05-33968) כהרי זו שנדרשה
- 5 מהמערערת בהליך הפלילי בפני בימ"ש קמא ולא בכדי קבע בימ"ש קמא כי המערערת
- 6 לא הוכיחה זכותה "במידה של למעלה מספק סביר".
- 7
- 8 76. אשר על כן אנו קובעים כי צדק בימ"ש קמא בקביעתו לפיה המערערת לא הוכיחה כי
- 9 רכשה זכויות מהחברות המצריות וכי היא בעלת הזכויות הבלעדיות והייחודיות להפיץ
- 10 את יצירותיהן של החברות המצריות.
- 11
- 12 77. כפועל יוצא מהאמור – צדק בימ"ש קמא גם בקביעה כי המערערת לא הוכיחה כי היא
- 13 "נפגעת עבירה", ולפיכך גם אם היה מוכח כי המשיבים ביצעו עבירה של הפרת זכות
- 14 יוצרים – לא עומדת למערערת הזכות להגיש קובלנה פלילית.
- 15
- 16 78. ודוק: ב"כ המערערת טען כי הכרעת הדין גורמת עוול ועיוות דין חמורים למערערת, אך
- 17 נראה כי המערערת באה על סיפוקה בפסק הדין בת.א. 11-05-33968 והעובדה כי
- 18 הקובלנה הפלילית שהגישה – נדחתה, אין בה כדי לגרום למערערת עוול.
- 19
- 20 79. לאור קביעותינו אלה איננו נדרשים להמשיך ולדון בהמשך קביעותיו של בימ"ש קמא,
- 21 לפיהן לא הוכחו העבירות המיוחסות למשיבים.
- 22
- 23 80. לפיכך אנו מורים על דחיית הערעור.
- 24

המזכירות תמציא את העתקי פסק דיננו לבאי כוחם של שני הצדדים.

ניתן היום, כ"ד סיוון תשע"ה, 11 יוני 2015, בהעדר הצדדים.

כמאל סעב, שופט

ברכה בר-זיו, שופטת

יגאל גריל, שופט בכיר
אב"ד

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

11 יוני 2015

עק"פ 14-06-53449 אמא"ד - אראביא מיוזיק
לניהול והפצה בע"מ נ' דאמוני ואח'

1